

[Gade]

Jeg synes, det er trist, at miljøministeren har fremsat et ændringsforslag – som er tiltrådt af et flertal, herunder Det Radikale Venstre – som udvander forslaget. Det gør det mere trist, at man dermed tager afstand fra den henvendelse, udvalget har fået fra Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse, som understreger, at disse mærkningsregler bør gennemføres straks, sådan at man kan føre en effektiv kampagne imod kræft.

Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse mener, at de fire grupper, der er omtalt i forslaget, bør være omfattet af kræftmærkning, og den finder i den henvendelse, den har sendt til udvalget, at det er uacceptabelt, at der afventes resultater af langvarige epidemiologiske undersøgelser, inden man mærker. Det vil sige, at der ifølge Kræftens Bekæmpelse i dag er et helt klart og tilfredsstillende videnskabeligt grundlag for at mærke.

Jeg vil godt spørge, om ministeren ikke er enig i dette synspunkt hos Kræftens Bekæmpelse. Det er vigtigt, om ministeren er enig med Kræftens Bekæmpelse om, at disse stoffer bør mærkes.

Jeg kan forstå, at der er et flertal i Folketinget, der mener, at vi skal vente med at gøre det, idet vi skal forhandle i EF. Det synes vi også vi skal, det er ikke det, uenigheden går på, men ændringsforslaget er upræcist. Der står, at der skal gennemføres nationale mærkningsregler for kun 23 af stofferne. Hvorfor ikke dem alle sammen? Og det skal ske, hvis der ikke inden den 1. januar 1988 er gjort væsentlige fremskridt. Hvad er »væsentlige fremskridt«, og hvornår skal mærkningerne i givet fald gennemføres? Det virker ret usikkert.

Det er da muligt, at der er nogle af de partier, der står bag, som vil gå herop og forklare, at det er præcist, og så vil vi da være glade for det, men som det er formuleret, er det en ret usikker melding, et flertal har tænkt sig at give Folketinget, befolkningen og altså også Kræftens Bekæmpelse, når man ikke vil imødekomme den henvendelse, der er kommet derfra.

Camre (S):

Socialdemokratiet finder det overordentlig beskæmmende, at denne vigtige sag endnu en gang skal udsættes. Det er anden gang, at vi behandler beslutningsforslaget, og jeg må

sige, at på baggrund af de udsagn, der blev fremsat fra Det Radikale Venstres side under førstebehandlingen, havde vi en begrundet formodning om, at det denne gang skulle lykkes at få samlet et flertal for forslaget.

Jeg finder, der er grund til at understrege, at med ministerens ændringsforslag har vi igen begivet os ind i en ny lang udsættelse af løsningen af denne opgave. Ministeren er igen og igen blevet tilbagevist i EF, og nu vil ministeren altså prøve igen. Det er selvfølgelig også beundringsværdigt, at ministeren udviser den energi over for EF, men desværre vejer den danske miljøminister jo ikke særlig tungt dernede, og nu er det altså en kamp for at få mærket yderligere 26 stoffer og derefter yderligere 23 stoffer på et senere tidspunkt.

Hvad er begrundelsen i EF for at sige nej? Er det, at der ikke findes den fornødne videnskabelige dokumentation for stoffernes farlighed? Nej, det er det ikke. Begrundelsen er alene, at det kunne udgøre en handelshindring. Det kunne udgøre en hindring for den europæiske industri i dens udbredelse til købere, der, om jeg så må sige, er uoplyste om forskellige kemiske og andre stoffers farlighed.

Der er grund til igen at understrege, at der jo ikke i forslaget ligger et forbud imod at bruge disse stoffer, af hvilke nogle jo ikke kan erstattes af andre, men simpelt hen et mærkningspåbud, som gør, at mennesker, der anvender stofferne, er i stand til at vide, at de skal træffe forholdsregler for ikke at blive udsat for risikoen for kræft.

Vi må notere os, at ministeren med sit ændringsforslag totalt udhuler dette forslag, og hvis ministerens ændringsforslag bliver vedtaget, er vi altså tilbage dér, hvor der ikke sker noget eller ikke sker ret meget. Det må vi så tage stilling til igen i næste samling, for det er uantageligt, at denne sag bliver syltet af bureaukraterne i EF og af industrien i EF.

Vi vil under alle omstændigheder i medfør af de nye direktiver under artikel 100 A – sådan som jeg må fortolke også regeringens opfattelse af vedtagelsen her i landet af EF-Fællesakten – have adgang til at gå enegang, og vi burde begynde dette nu i overensstemmelse med det forslag, som vi har fremsat her i indeværende samling.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):